

کنکور تمام زندگی نیست؛ این روزها برای فرزندانمان چه کارهایی می‌توانیم انجام دهیم؟

کنکوری‌های امسال، روزهای کاملاً منحصربه‌فردی را تجربه می‌کنند؛ تجربه‌ای که تا به حال حتی ما بزرگ‌ترها هم به‌عنوان والدین یا معلم‌های آنها نداشته‌ایم.

به گزارش سایت خبری پرسون، کنکوری‌های امسال، به‌خصوص بچه‌های کلاس دوازدهم، دیروز و پریروز، هم آزمون کنکور را پشت سر گذاشته‌اند و هم نگذاشته‌اند؛ چون دوباره می‌توانند در کنکور تیرماه شرکت کنند! هم خیالشان راحت شده و هم نشده؛ چون کمتر از یک‌ماه دیگر، باید در آزمون‌های نهایی شرکت کنند که البته اثری مستقیم در نتایج کنکورشان خواهد داشت؛ هم باید به مدرسه بروند و هم نروند؛ هم باید به فکر انتخاب رشته باشند و هم نباشند و کلی پارادوکس دیگر که این جماعت بخت برگشته، با آن مواجهند و شاید نمی‌دانند با این تجربه جدید، باید چگونه مواجه شوند!

در این شرایط حساس، ما به‌عنوان والدین، برای فرزندانمان چه کارهایی می‌توانیم انجام دهیم؟ برای رسیدن به پاسخ، این پیشنهادها را هم بررسی کنید.

موفقیت

همیشه این سؤال حیاتی، سر راه کنکوری‌ها سبز می‌شود که «آیا کنکور، تنها راه موفقیت است؟» برای رسیدن به پاسخ، اول باید بدانیم که موفقیت چیست؟ روانشناسان معتقدند موفقیت، خرسندی و راضی‌بودن از زندگی است که نتیجه‌اش، نیک‌زیستی روانی است؛ به همین دلیل است که یک جراح مغز یا فوتبالیست که درآمدی میلیاردری دارند یا مشهور هستند، لزوماً انسان‌های موفقی نیستند. اگر بتوانیم این موضوع را برای فرزندانمان رمزگشایی کنیم که حداقل، موفقیت در آزمون کنکور و رسیدن به صندلی‌های دانشگاه، یکی از راه‌های رسیدن به موفقیت است و برای رسیدن به رضایت از زندگی، هزار راه نرفته دیگر هم وجود دارد، آرامشی عجیب را به آنها هدیه خواهیم کرد.

اینشتین می‌گوید جهان براساس نظم ریاضی بنا شده و چون برای حل یک مسئله ریاضی، بیش از یک راه وجود دارد، پس برای عبور از زندگی، مسیرهای گوناگونی هم پیش‌روی ماست.

باغبان یا مجسمه‌ساز

موضوع دیگری که والدین باید برای خودشان حل کنند، آن است که می‌خواهند باغبان باشند یا مجسمه‌ساز؟ یک مجسمه‌ساز، خمیری در اختیار دارد و آن را به هر شکلی که می‌خواهد درمی‌آورد، اما یک باغبان تنها بذری دارد و از آن مراقبت می‌کند تا به شکوفه بنشیند و گل دهد. برای یک باغبان مهم نیست بذرش، گل لاله بدهد یا گل رز؛ مهم، شکفتن است؛ حتی یک باغبان تلاش نمی‌کند تا گل لاله‌اش، قرمز باشد یا زرد.

حالا اگر شما مجسمه‌سازید، باید در این روزهای برزخی، فشار را بر فرزندان کنکوری‌تان بیشتر و آنها را درگیر آزمون‌های آزمایشی بی‌حساب و کلاس‌های رفع اشکال بی‌قاعده و مقایسه‌های ناروا کنید، اما اگر برای فرزندانمان باغبان هستید، پس به او و معلم‌های مدرسه‌اش، اعتماد کنید و تنها شرایطی آرام و بدون اضطراب را برایش فراهم آورید.

نگرانی

اضطراب، احساسی طبیعی در انسان است؛ به‌خصوص وقتی که در شرایط نامعلوم قرار می‌گیرد. شاید یکی از لحظات کاملاً مبهم و نامشخص زندگی، همین روزهای بچه‌های کنکوری است که مهمانشان، اضطراب هم هست. پس با دیدن اضطراب فرزندانمان، نگران نشوید؛ مگر در شرایطی که ببینید این نگرانی، آن‌قدر زیاد است که مانع مطالعه فرزند شما می‌شود. این موضوع را حتماً با مشاور مدرسه، معلم‌ها و کارشناسان در میان بگذارید.

سؤال پیچ

وقتی فرزند شما در چنین آزمونی دشوار و اضطرابی شرکت کرده، تنها توقعش از شما، یک لبخند ملیح و شنیدن عبارت «خدا قوت!» است. «ریاضی رو چند درصد زدی؟»، «فیزیک چطور بود؟»، «روانشناسی سخت بود یا آسون؟» و... سؤال‌های سمی و خطرناکی هستند که چون پاسخی مبهم و نامعلوم دارند، ذهن فرزند شما را به ناکجاآباد می‌برند و او را برای ادامه مسیر، ناامید می‌کنند.

تفریح

در این روزهای پساکنکور اول، ذهن آزاد، بهترین هدیه شما به فرزندانمان است و یکی از راه‌های رسیدن به ذهن خلوت و آزاد، تفریح است. پیشنهاد ما یک سفر تفریحی کوتاه، زدن به دل طبیعت، رفتن به یک مجتمع تفریحی، استخر و... است. فقط یادتان باشد شکل تفریح نوجوان‌ها با ما متفاوت

است و لازم است در این برنامه یک روزه، حتما به سلیقه آنها توجه کنیم.